

בעניין:

נייר חפץ, בעל ת.ז. 059580274

אשר יהיה מיוצג בהליכים אלה, על ידי
באי כוחו עוה"ד רון אביב (מ.ר. 21861) ואח'
וכן ע"י באי כוחו עוה"ד אילן סופר ואח'
שכתובתם לצורך ניהול הליכים אלה, תהא
במשרד שברחוב כיאט 6 (פינת יפו 24), חיפה
טל' (רב-קווי): 04-8665030 פקס': 04-8665010

התובע

– נ ג ד –

יאיר נתניהו, ת.ז. 305702623

ע"י ב"כ עוה"ד יוסי כהן,
מנחם בגין 144, מגדל מידטאון, תל אביב

הנתבע

טלפון 03-5168484 פקס: 03-5166066

מהות התביעה: כספית (עפ"י חוק הגנת הפרטיות, פקודת הנזיקין ועוד)

סכום התביעה: ₪ 500,000 (לצרכי אגרה)

כתב תביעה

מוגשת בזאת תביעה כספית כנגד הנתבע, שעניינה פיצוי התובע בגין עוולות נזיקיות שונות שעוול הנתבע כלפיו, לרבות פגיעה בפרטיותו, תוך שהנתבע חותר למקסם את נזקי התובע, מתוך כוונת זדון ברורה וטהורה.

בית המשפט יתבקש לזמן את הנתבע לדין, ולהטיל עליו את סכומי הפיצוי הנתבע כמבואר להלן, בהתאם לשיקול דעתו, וכן את מלוא הוצאות ההליכים.

הצדדים

1. התובע, אשר מתגורר ברעננה, נשוי ואב לשניים, בוגר החוג למדע המדינה ובעל תואר במשפטים, אשר שימש לאורך שנים רבות כעורכם של עיתונים ורשתות תקשורת, וכראש מערך התקשורת של חברות וקבוצות עסקים מהגדולות במשק, וכן כיהן כראש מערך ההסברה הלאומי של מדינת ישראל, כיועץ התקשורת לראש הממשלה, כיועץ התקשורת לראש הממשלה ומשפחתו, וכמנהל מטה ההסברה של הליכוד, התובע הוא מתברם של ספרים, ועוד.

התובע יהא מיוצג בתביעה זו על ידי באי כוחו כמבואר בכותרת.

2. הנתבע הינו בגיר, יליד 1991, אשר ביצע את שירותו הצבאי ביחידת דובר צה"ל, והוא בוגר האוניברסיטה העברית. עוד יש לציין כי הנתבע הינו בנם של ראש הממשלה, חה"כ בנימין נתניהו (שיכונה להלן בהליכים אלה: "רוה"מ"), ושל רעייתו הגב' שרה נתניהו.

3. למיטב ידיעתו של התובע, אין לנתבע משלח יד פורמלי, ובפועל הוא עוסק באופן אינטנסיבי בקידום מטרות משפחתיות ופוליטיות באמצעים דיגיטליים ואחרים ממקום מגוריו בפועל, המעון הרשמי של ראש הממשלה אשר בבעלות מדינת ישראל.

למיטב ידיעת הח"מ, ייצוגו הקבוע של הנתבע הינו ע"י ב"כ כמבואר

בכותרת.

הצדדים והרקע

4. התובע כיהן כראש מערך ההסברה הלאומי וכיועץ התקשורת לרוה"מ במשרד ראש הממשלה מאז חודש יוני 2009 עד ינואר 2011; וכמנהל מטה ההסברה של הליכוד בבחירות הכלליות לכנסת שהתקיימו בשנת 2015; וכיועץ התקשורת לרוה"מ ולבני משפחתו של רה"מ בענייניהם הפרטיים בין מאי 2014 לאוקטובר 2017. במסגרת תפקידיו אלה, פגש התובע את הנתבע ושוחח עמו פעמים רבות, עוד מהיותו של הנתבע כבן 18.

5. כבר בסמוך למועד תחילת עבודתו של התובע כראש מערך ההסברה הלאומי, וביתר שאת עם גיוסו של הנתבע לשירות סדיר בצה"ל, נאלץ התובע לפעול בדרכים שונות, ולהפעיל את מיטב כישוריו ונסיונו רב השנים בענף התקשורת, על מנת להגן על הנתבע מפני פרסומים שליליים, פוגעניים ומטרידים, ובאופן מיוחד כאלו שאיימו לחדור לפרטיותו של הנתבע ולפגוע בצנעת חייו.

6. בהיות הנתבע בנו של רה"מ המכהן, אך טבעי כי כל התנהגות חריגה מצידו, ולעיתים אף התנהגויות שאינן חריגות, עוררו סקרנות ציבורית וגררו סיקור תקשורת, תכופות פוגעני וחודרני -

או סיקור שאיים להיות כזה, טרם פעולותיו המקצועיות של התובע, אשר במקרים רבים מנעו ו/או ריסנו ו/או איזנו את הפרסומים כנגד הנתבע.

7. לאורך שנות עיסוקו של התובע ביעוץ תקשורת לרוה"מ ולבני משפחתו, נדרש פעמים רבות לעסוק בריסון פרסומים שליליים אודות הנתבע, במניעת פרסומים שליליים אודותיו, ולמצער בעיכובם וריכוכם של פרסומים כאלה. לאורך השנים עסקו בעניינים אלה, לצידו של התובע, גם דוברים ויועצי תקשורת נוספים אשר פעלו בסביבתו של רוה"מ, והכל בהתאם להנחיותיהם של הנתבע ושל הוריו.

8. רק כדי להמחיש את טיבן ואופיין של הפעולות המקצועיות, שעשרות כמותן ביצע התובע במהלך השנים, לשם הגנה על הנתבע, על שמו, על פרטיותו ועל צנעת חייו, ועל מנת ליתן טעימה אודות ההיקף, המורכבות והאינטנסיביות של פעילויות אלה לתועלת הנתבע, נביא דוגמה בודדת - כאמור, אחת מני רבות שביצע התובע לטובת הנתבע:

א. בצהרי יום שישי, 17 ביולי 2009, בעוד התובע מכהן כראש מערך ההסברה הלאומי בלשכת ראש הממשלה, קיבל התובע פנייה מאת העיתון "ידיעות אחרונות", לקראת פרסום כתבת פרופיל אודות הנתבע ביום גיוסו לצה"ל.

ב. בפנייה זו ביקשו כתבי העיתון, רענן שקד ואריה אברמזון, את תגובתו של הנתבע לשורת פוסטים בפייסבוק, שיוחסו לנתבע, וכללו התבטאויות פוגעניות, הן כלפי אנשים מסוימים, והן כלפי מגזרים ואוכלוסיות.

ג. על מנת להימנע מפגיעה בנתבע, לא נצטט כעת את תוכן של ההתבטאויות, כפי שנכללו בפניית העיתון, ואשר לגביהן נתבקשה התייחסות הנתבע.

ד. כמו במקרים רבים שיגיעו בשנים שלאחר מכן, נחלץ התובע באופן מיידי לפעולה, על מנת למנוע פגיעה בשמו, במהלך התקין של חייו ובפרטיותו של הנתבע, ויתרה מכך, על מנת לאפשר לו להתגייס לצה"ל כמו כל צעיר בן גילו, ולחוות את האירוע המרגש יחד עם משפחתו, מבלי שיצטרך להתמודד מול כתבה פוגענית, ביום גיוסו לצה"ל.

ה. בשלב ראשון, צלצל התובע לרענן שקד, שכיהן כעורך המוסף היומי "24 שעות" של ידיעות אחרונות, ושאותו הכיר התובע משנות עבודתם המשותפת בעבר בעיתון. התובע ביקש ואף קיבל את הסכמת העיתון לדחות את פרסום הכתבה בכמה ימים, עד לחזרתם לישראל של הנתבע, אמו ואחיו מטיול משפחתי פרטי ללונדון, אליו יצאו לרגל גיוסו המתוכנן של הנתבע, וזאת בנימוק שמן הראוי "לא להרוס להם את הטיול" עם השאלות הקשות בפניית העיתון.

ו. עם נחיתתם של הנתבע, אמו ואחיו בישראל, הם עודכנו על ידי רוה"מ בפניית העיתון, והתובע הוזעק למעון הרשמי של רוה"מ, שם הוטלה עליו המשימה - שתהפוך ברבות השנים לשגרתית,

- ככל שהדברים נוגעים לפניית מאת התקשורת בנוגע לנתבע – לנסות למנוע את הפרסום, או ככל הפחות לדאוג לרסן ולרכך את התכנים השליליים והפוגעניים שיכללו במסגרתו.
- ז. לשם כך נפגש התובע במעון בבלפור עם דני בר גיורא, שהיה מנהל בית הספר התיכון בירושלים, בו למד הנתבע, וכן עם מיכאל ראבילו, אשר שימש כעורך הדין הפרטי של משפחת הנתבע, וכן עם הוריו של הנתבע, קרי רוח"מ ורעייתו, ומכל פגישותיו ליקט מידע רלוונטי וגיבש תוכנית פעולה אל מול הפרסום המיועד.
- ח. ביוזמת התובע, פנו הוא ועו"ד ראבילו אל עו"ד מיבי מוזר, היועץ המשפטי של קבוצת ידיעות אחרונות, והתריעו בפניו כי פרסומם בעיתון של ציטוטים המיוחסים לנתבע, ככל שהם מייחסים לתקופת היותו קטין, עלולים להפר את חוק הנוער.
- ט. למותר לציין כי עו"ד מוזר לא שעה בנקל לטענות התובע ועו"ד ראבילו, ונדרשו עוד כמה וכמה פניות אליו, עד אשר שוכנע להסיר מן הכתבה את מרבית ההתבטאויות הפוגעניות, אשר יוחסו לנתבע בפנייתו של העיתון, למעט מילה אחת.
- י. לאחר מכן, צלצלו התובע ומנהל התיכון, דני בר גיורא, אל שילה דה בר, העורך הראשי של ידיעות אחרונות, והסבירו לאחרון כי טענות שונות שהופיעו בפניית העיתון, כביכול לגבי התנהלות הנתבע בבית הספר, אינן נכונות. בסיומה של שיחה טלפונית זו, הסכים עורך העיתון שלא לכלול בכתבה את כל הטענות הנוגעות להתנהלות הנתבע בבית הספר התיכון.
- יא. לבקשת אביו של הנתבע, רוח"מ, צלצל התובע גם אל ארנון מוזס, הבעלים והמו"ל של ידיעות אחרונות, וביקש אף ממנו למנוע פרסום כתבה פוגענית אודות הנתבע בכלל, ובפרט ביום בו צפוי הנתבע להתגייס לצה"ל.
- יב. במקביל, ניסח התובע תגובה ארוכה ומפורטת לעיתון, שכמובן עברה תחת עינו הבוחנת של רוח"מ טרם שיגורה, על מנת לוודא שהיא תואמת את הקו אותו הכתיב רוח"מ.
- יג. בעקבות פעולות מקצועיות אלה של התובע, ומאמצים מקיפים מצידו, הכתבה שפורסמה בסופו של דבר אודות הנתבע בעיתון ידיעות אחרונות, פורסמה רק לאחר גיוסו של הנתבע, ולא ביום הגיוס עצמו. גם תוכן הכתבה היה מאוזן, ואף חיובי, ולא כלל מאומה מהתכנים הפוגעניים והשליליים שנכללו בפנייה המקדמית של העיתון לשם קבלת תגובה.
- יד. יתרה מכך. לאחר שהוריו של הנתבע קראו את הכתבה, הגדיר אותה רוח"מ ככתבה טובה, ואמו של הנתבע אף צלצלה באופן מיוחד אל התובע, והודתה לו על הטיפול המקצועי והמסור בנתבע.

9. כמובהר לעיל, פעילות מסוג זה הלכה והתגברה עם השנים, ככל שהתרבו פרסומיו ופועלו של הנתבע, וככל שהתעצמה נוכחותו של הנתבע ברשתות החברתיות בכלל, וברשת טוויטר בפרט. כך נדרש הנתבע להשקיע עוד ועוד מזמנו, ושוב ושוב למנף את ניסיונו הרב בתחום התקשורת, על מנת להגן על שמו של הנתבע, על פרטיותו ועל צנעת חייו.
10. בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה והיועצת המשפטית של משרד ראש הממשלה, במהלך השנים האחרונות היו יועצי התקשורת של רה"מ (בחזקתו זו), וכן דובריו של רה"מ שהינם עובדי מדינה או עובדי מפלגה, מנועים מלעסוק בענייניו הפרטיים של רה"מ, ובוודאי בענייניהם הפרטיים של בני משפחתו. לפיכך נוקזו כל הפניות מאת כלי התקשורת בנוגע לנתבע, לידיו של הנתבע, אשר שימש יועץ התקשורת לרה"מ ולבני משפחתו בענייניהם הפרטיים, ממאי 2014 ועד אוקטובר 2017.
11. מאז הקיץ של שנת 2014, וביתר שאת לאחר ניצחון הליכוד בבחירות 2015, שחרר הנתבע את חרצובות לשונו, ובפרט את מוסרות מקלדתו ברשתות החברתיות. כתוצאה מכך, תכיפות הפניות אל הנתבע מאת כלי התקשורת בנוגע לנתבע, בעיקר לשם קבלת תגובות מאת הנתבע לפני פרסומן של ידיעות ביקורתיות או שליליות אודות הנתבע, הלכה וגברה.
12. כמעט מיותר לציין, כי הנתבע עצמו לא רצה לקיים קשר ישיר עם אותם כלי תקשורת, והרבה להשתמש בשירותיו של הנתבע לצורך מניעת פרסומים שליליים, ריסונם והעברת תגובות לתקשורת מטעמו של הנתבע.
13. בהיות הנתבע בנו של רה"מ המכהן, אך טבעי כי התבטאויותיו ברשתות החברתיות עוררו סקרנות תקשורתית רבה, וזכו לחשיפה אדירה בארץ ובעולם, ולא אחת אילצו את צוות היועצי התקשורת של רה"מ, ובהם הנתבע, לעמול כדי לפרסם תגובות מעקב מטעמו של רה"מ (להבדיל מתגובות מטעמו של הנתבע, שאותן, כאמור, העביר אך ורק הנתבע, בעוד יתר הדוברים היו מנועים מלעסוק בהן), ובכל אותה עת נמשכו המאמצים שבוארו לעיל, למנוע, לרסן ולרכך פרסומים שליליים.
14. במהלך שנת 2017 ביקש הנתבע להשתחרר מתפקידו כיועץ תקשורת בשירות רה"מ ומשפחתו (מטעמים אשר לא יבוארו בכתב תביעה זה, הגם שיש להם רלוונטיות בלתי מבוטלת לענייננו), אלא שגם לאחר סיום תפקידו, הוסיפו רה"מ ורעייתו לפנות אל הנתבע מידי פעם בפעם, ולבקש את דעתו ועצתו המקצועית בעניינים שונים.
15. לאחר הדברים הללו, נדרש הנתבע בפברואר 2018 לחקירה משטרתית תחת אזהרה, וזאת במסגרת חקירות שהתנהלו בעניין רה"מ. במסגרת זו, חתם הנתבע ביום 5.3.18 על הסכם עד מדינה, בין היתר בנוגע לפרשת בזק-אלוביץ'-וואלה (להלן תכונה בשם המוכר בציבור: "תיק 4000"), לפרשת המגעים של רה"מ עם ארנון מוזס (להלן תכונה בשם המוכר בציבור: "תיק 2000") וכן לפרשת הוצאות המעון הרשמי בבלפור (להלן תכונה בשם המוכר בציבור: "פרשת המעונות").

16. במסגרת עדות האמת, שמסר התובע לרשויות האכיפה כעד מדינה, השיב התובע תשובות מלאות וכנות על כל שאלות החוקרים, לרבות כאלה שעסקו בנתבע עצמו, ובהוריו של הנתבע, רוה"מ חה"כ בנימין נתניהו ורעיית רוה"מ הגב' שרה נתניהו.
17. עוד יצויין בהקשר זה, כי ביום 4.11.19 נתן בית משפט השלום בתי"א (כבוד השופט אביים ברקאי) צו איסור פרסום גורף, שתחולתו מקיפה את כל פרטי עדות מסוימת שנמסרה במסגרת החקירה בתיק 4000. צו איסור הפרסום הנ"ל הוארך ביום 7.11.19, ואילו ביום 17.11.19 ניתנה החלטה שיפוטית נוספת, המורה על צמצום היקפו של צו איסור הפרסום החל מיום 20.11.19. החלטה זו קיבלה משנה תוקף על ידי בית המשפט המחוזי (כבוד השופט מרדכי לוי), שדחה על הסף ערעור עליה, ביום 22.12.19.
18. נחזור לנתבע: משניתנה ונתפרסמה הסכמת התובע להעיד בפני רשויות האכיפה, כאמור לעיל, ולאחר שהנתבע עומת עם עדויות שנצברו בתיק, לרבות עדויות של תובע אודותיו ואודות הוריו, החל הנתבע מכוון את חיציו כלפי התובע, ובכלל זה ביצע פרסומים פוגעניים רבים כנגדו. משיקולי יעילות, רק קומץ מתוכם יובא בין עילותיה של תביעה זו.
19. התובע הבלוג על התבטאויות רבות מצד הנתבע. תביעה זו אינה מתיימרת להקיף את כלל הפרסומים הקשים וההתבטאויות הפוגעניות, של הנתבע כלפי התובע, באופן ישיר ועקיף. תביעה זו, כאמור, תתמקד במקצתן בלבד.

בהערת אגב - היישומון טוויטר:

20. המכשיר העיקרי המשמש את הנתבע לצרכיו התקשורתיים בניו-מדיה, הינו הרשת החברתית המקוונת "טוויטר" (twitter), שבעניינה ראוי להדגיש מספר נקודות:
- א. העיקרון של טוויטר הוא כי מסרים הנכתבים על ידי משתמש כלשהו (המכונים ברשת זו "ציוצים", "tweets"), קופצים לעיניהם של כל יתר המשתמשים אשר רשומים כ"עוקבים" (followers) אחר אותו משתמש שפרסם את הציוץ.
- ב. אחת הפונקציות של הטוויטר, הינה האפשרות לבצע "ציוץ-מחדש" ("re-tweet"), של ציוץ שהגיע אליך - בדומה לפעולת "השיתוף" בפייסבוק; גם אם הגיע אל משתמש ציוץ בתפוצה מצומצמת, הרי ש"ציוץ-מחדש" יחשוף את הציוץ המקורי לעיני כל העוקבים אחר המשתמש הנוסף, ובכך ה"נמען" הופך להיות "שולח", מפיץ בעצמו.

ג. בחשבון הטוויטר של המשתמש יאיר נתניהו, הוא הנתבע, רשומים מעל ל-56,000 עוקבים; זהו מספר גדול מאוד של עוקבים, ובפרט לנוכח העובדה שהוא איננו זמר, שחקן, דוגמן וכו' - וכן איננו נושא בשום תפקיד ציבורי או רשמי (הגם שנקבע לגבי נתבע זה, כי "בהקשרים מסוימים מאפיינים של דמות ציבורית, כגון גישה לאמצעי התקשורת, וענין ציבורי" - ת.א. 74-90-5475 נתניהו נ' בנימין).

הפרסום המוקדם

21. ביום 25.9.19 הועלה בטוויטר, פרסום (כאמור: "ציוץ"), על ידי משתמש בשם משה איפרגן, אשר עסק בכתבה שנכתבה על ידי העיתונאי אלי ציפורי, שקטע ממנה צוטט בציוץ. בזהירות המחוייבת על פי כל דין, מציין איפרגן במה תלויות מסקנותיו מאותה כתבה, לאמור: "אם האמור בה נכון". על הסתייגותו זו, חזר איפרגן שלוש פעמים, בתוך הציוץ הקצרצר.
22. באותו יום, בשעה 19:22, ביצע הנתבע "ציוץ-מחדש" (רה-טוויט), בו הוא צייץ מחדש את הציוץ של איפרגן, שבו התייחס איפרגן לכתבה של אלי ציפורי, ועליו הוסיף הנתבע מידע, ביאורים ומילים פוגעניות משל עצמו כדלקמן:

"הוא נכון ("הוא": קרי האמור בכתבה - ר.א.)

ומדובר במאהבת שיכולה לפרק את המשפחה של עד המדינה.."

23. עינינו הרואות, כי הנתבע מודע מלכתחילה לפגיעה הנוראה בפרטיות ובצנעת הפרט, ולנזק העצום, שעלול לגרום (ואכן גרם) הפרסום הנ"ל לתובע, ובמילותיו של הנתבע: "... מדובר במאהבת שיכולה לפרק את המשפחה של עד המדינה". נעלה מספק כי הנתבע הבין בצורה מהותית ומלאה את משמעות פרסומו זה, את חומרתו, את אי חוקיותו, ואת עומק פגיעתו.

הפרסום השני

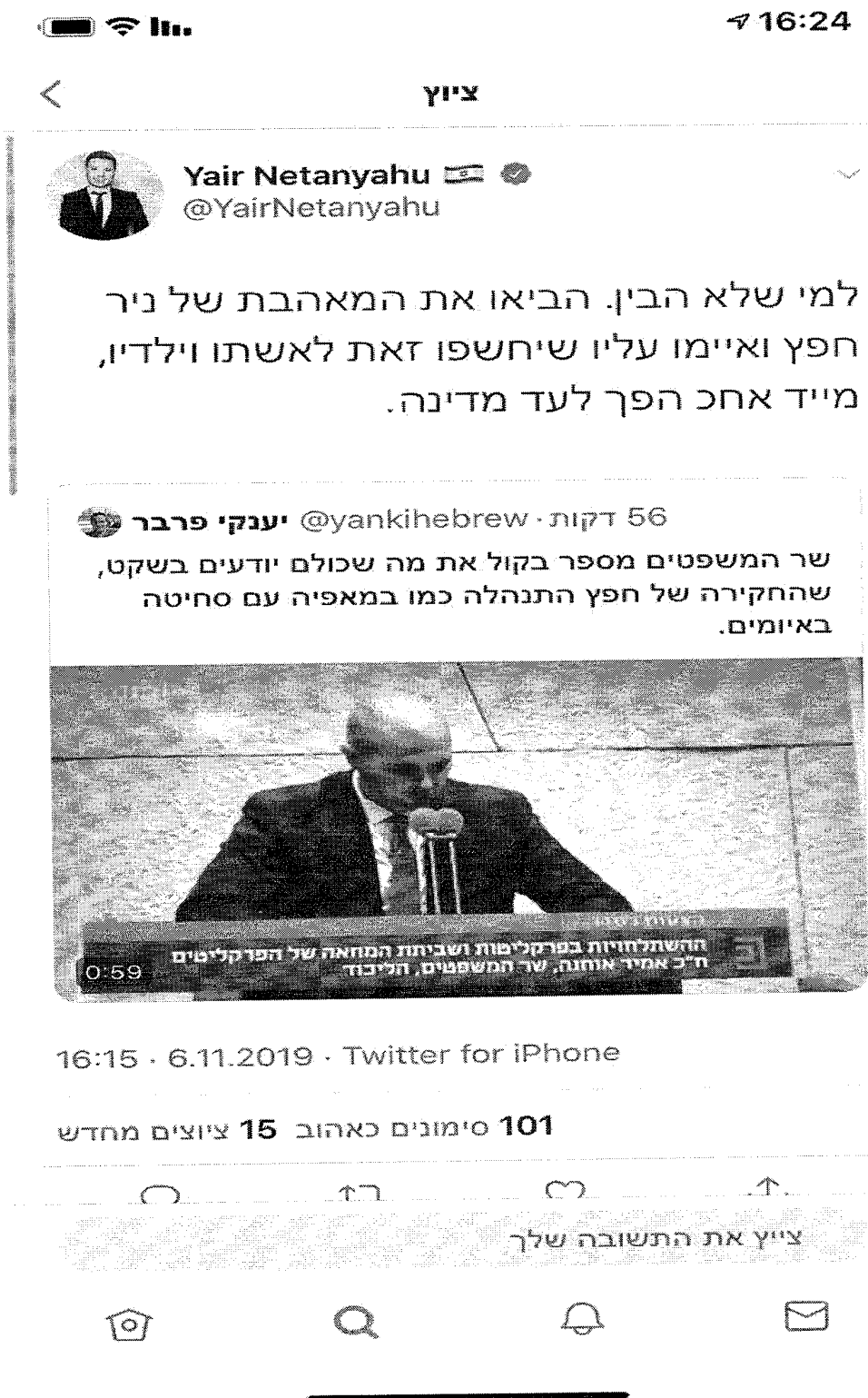
24. ביום רביעי, 6.11.19 (קרי: בשעה שצו איסור הפרסום שנוכר לעיל כבר עמד בתוקפו), הודע בציבור כי היועץ המשפטי לממשלה עומד לפרסם את החלטתו בעניין השימוע שנערך בפניו, בנוגע לחקירות

רוה"מ. באותו יום עצמו, עמד שר המשפטים, חה"כ אמיר אוחנה, על דוכן הנואמים בכנסת, וקרא מן הכתוב את הדברים שלהלן, ביחס לחקירתו של התובע בידי רשויות האכיפה:

"... ואז מביאים אישה צעירה, אישה צעירה שאין לה שום קשר לחקירותיו של ראש הממשלה, ושואלים אותה סדרה של שאלות חודרניות, פולשניות, על טיב הקשר בינה ובין העד, לאחר שסוחטים ממנה כמו מלימון את כל המידע, ואני מזכיר – היא איננה חשודה בדבר, הם מפגישים ביניהם במקרה במסדרון, ואומרים לו: 'ניר, אנחנו יודעים הכל, אנחנו נפיל על המשפחה שלך פצצה'..."

25. עוד באותו יום, צייץ משתמש בשם יענקי פרבר התייחסות לדברי השר אוחנה, ובעקבותיו העלה הנתבע ציוץ משלו, המצטט את יענקי פרבר. הנתבע לא הסתפק בכך והוסיף לציוץ שלו, מטעם עצמו, מידע פוגעני ואסור בפרסום, ודברי ביאור ופרשנות פוגעניים ואסורים בפרסום, כלהלן:

"...למי שלא הבין. הביאו את המאהבת של ניר חפץ ואיימו עליו שיחשפו זאת לאשתו וילדיו, מייד אחכ הפך לעד מדינה."

26. מבלי למעט בחומרת מעשיו של שר המשפטים, הרי שהנתבע הוסיף בציוצו רובד משמעותי נוסף - פוגעני, חודרני, בלתי חוקי וחמור בפני עצמו.

27. גם הפעם ברור כי הנתבע היה מודע מלכתחילה למשמעות החמורה, האסורה והפוגענית של הפרסום, ועשה זאת בזדון ובכוונת מכוון.

28. בהקשר למודעתו המלאה והמהותית של הנתבע, כלפי המשמעות הפוגענית והחמורה של מעשיו, יוזכר מידע גלוי, שהתפרסם בשנה האחרונה: הנתבע, שהוקלט בעת בילוי ליילי על ידי נהגו בסדרת התבטאויות מביכות מצדו של הנתבע, תבע את אותו נהג תוך שהוא מגן בחירוף נפש על הזכות לפרטיות שלו עצמו (ת.א. 22727-11-18 יאיר נתניהו נ' רועי רוזן אשר הוגשה ביום 11.11.18 ע"ס מיליון ₪, והסתיימה בפשרה).

29. הנתבע טען בתביעתו כי הקלטתו ע"י נהגו נגועה באי חוקיות - טענה שמעולם לא הוכרעה, מאחר והתיק הסתיים בפשרה. מאידך, איסור הפרסום שהופר על ידי הנתבע בענייננו, היה צו שיפוטי בר תוקף בעת שהנתבע פרסם את שפרסם, ובכך רמס את הצו השיפוטי ברגל גסה, בודעין ובזדון.

30. כל זאת לא מנע מהנתבע, שכאמור חרד עד מאוד לפרטיותו שלו, לפרסם ציוץ נוסף, הלועג ובו, איפה ואיפה, לצנעת הפרט של התובע:

Yair Netanyahu 🇮🇱 📍 יום 1... @... ✓

**אני מדמיין או ש @guypch2news
מדבר גבוהה על החשיבות של *צנעת
הפרט* של ניר חפץ?! זה אותו גיא פלג
ששפך את דמי עם הקלטת סתר לא
חוקית, חסרת כל חשיבות ציבורית, של
ילד בן 22, שיכור מתבדח עם חברים!?**

(יובהר, כי שם המשתמש guypch2news שייך לעיתונאי חדשות 12 גיא פלג - ר.א.)

31. על קרבתו של הנתבע לשר המשפטים, חה"כ אוחנה, ועל תמיכתו של הנתבע בהתבטאויותיו של שר המשפטים לגבי חקירות רוה"מ, ניתן ללמוד מציוץ נוסף של הנתבע, מיום 30.10.19, ובו הטיף לחברי סיעת הליכוד בכנסת, ובמיוחד לשרי הליכוד, כי עליהם "לקחת דוגמה אישית" משר המשפטים וכן "להתבטא כמוהו", אם ברצונם להתקדם במפלגה שבראשה עומד אביו של הנתבע.

להלן:

הפרסום השלישי

32. ביום 6.11.19, הנתבע צייץ-מחדש פרסום של משתמש טוויטר בשם נחי זאבי (שאתריו עוקב מספר מוגבל של כאלפיים משתמשי טוויטר, לעומת הכמות הגדולה של העוקבים אחר הנתבע המסתכמת בכ-56 אלף משתמשי טוויטר). פרסום זה כלל צילום מסך ותכנים ופרטים אישיים פוגעניים, הנוגעים לחקירה, וחוסים תחת צו איסור הפרסום.

33. הואיל ומחד נדרש בית המשפט להיחשף לפוגעניות של פרסום זה, ומאידך אין הח"מ מוכנים להוסיף חטא משלהם על פשעו של הנתבע, מצאו הח"מ כי האיזון הנכון יהא בטשטוש פרטי פרסום זה, המצורף לתביעה, ומאידך להגישו במלואו ובשלמותו כראיה חסויה, לעיני בית המשפט בלבד: בדרך זו יימנע פרסום פוגעני נוסף, בניגוד לצו, וכן יימנע נזק נוסף למעורבים, הגם שהמסמך כבר נפוץ בתפוצה רחבה, בין היתר בשל תרומתו הרבה של הנתבע למערך ההפצה, כפי שיבואר להלן.

למניעת החמרת הפגיעה, הוסתר (תחת ה-X) הטקסט שצולם מתוך המסמך החוסה תחת צו איסור הפרסום, ויוגש לביהמ"ש.

34. הפרסום האמור, הגם שאינו מצורף בשלמותו מהטעם המובהר לעיל, מהווה בכל זאת חלק בלתי נפרד מתביעה זה, והעדרם הוויזואלי של חלק מהתכנים בו נובע משמירת חוק - שהנתבע היפר בזדון וברגל גסה - ובל לנתבע או למי מטעמו לטעון אחרת.

35. תרומתו הגדולה של הנתבע להפצת המסמך האסור ברשתות החברתיות, נובעת בין היתר מן ההשפעה הרבה ומן המעמד הציבורי שיש לנתבע כבנו של רוה"מ, ומן התהודה הגדולה שמקבלים ציוציו, כפי שניתן ללמוד, למשל, מהציוץ המצורף להלן של הכתבת הפוליטית טל שניידר, בתאריך 6 בנובמבר 2019:

mobile.twitter.com סגור

חיפוש בטוויטר

הירשם כניסה

Tal Schneider טל שניידר טל שניידר
@talschneider

מצאו את ההבדלים. בנו של ראש הממשלה מפיץ פרטים על עד מדינה

Yair Netanyahu... דקות 55
למי שלא הבין. הביאו את המאהבת של ניר חפץ ואיימו עליו שיחשפו זאת לאשתו וילדיו, מייד אחז הפך לעד מדינה.

55 דקות... יעוקי פרבר
שר המשפטים מספר בקול את מה שכולם יודעים בשקט, שהחקירה של חפץ התנהלה כנו במאפיה עם סחיטה באיומים.

3 שעות... nachl_29 נח זאבי
כך "לכאורה" תכנה המשטרה לפרטי פרטים את "המפגש האקראי" בין עד המדינה ניר חפץ לבין המאהבת שלו.

(הופץ ברשת אין אחריות על אמינות המסמך. פרטים מזהים טושטשו)

Twitter for iPhone · 2019 · 6 בנוב · 4:27 אחה"צ

1 ציוץ מחדש 54 סימונים כאהוב

עופר דן @oferdann · 33 דק
משיב ל- @talschneider

עופר דן @oferdann · 41 דק
בדרך לאגרכיה הכל הגיוני **שתפו**
@netanyahu מעל לחוק ומגיעה לו חסינות והתגברות החשודים הם הצדיקים, ורשויות אכיפת החוק הם העבריינים שר משפטים שאמר שלא צריך לכבד פסקי דין של בית

הפרסומים הרביעי והחמישי

36. בתאריך 5 בנובמבר 2019 צייץ-מחדש הנתבע, ציוץ מקורי של משתמש טוויטר, המכונה טל אור טסונה. בציוץ מחדש של אותו ציוץ מקורי, פגע הנתבע פגיעה ממשית בפרטיותו של התובע, והפר את צו איסור הפרסום:

"...אמנם מנעו מניר חפץ שינה... איימו שיפגעו בו

כלכלית, עצרו את המאהבת רק כדי לנופף בה..."

37. כמות העוקבים אחר משתמש הטוויטר, טל אור טסונה, מצומצמת יחסית, ועומדת על כאלפיים עוקבים. לנתבע, כידוע, יש כ-56 אלף עוקבים וציוציו זוכים לתהודה גדולה בשל מעמדו והשפעתו כבנו של רוה"מ. בכך תרם הנתבע תרומה עיקרית להפצתו של הציוץ:

38. בתאריך 5.11.2019 צייץ הנתבע כותרות של כתבה מאתר ניוז1, אשר הכילו מידע הפוגע פגיעה קשה בפרטיותו של התובע, תוך הפרה גסה ובוטה של צו איסור הפרסו. בין היתר נכתב שם: "המשטרה איימה על חפץ בחשיפת המאהבת", להלן:

39. ברור כי הנתבע ביצע גם פרסומים אלה בכוונה תחילה, ובזדון, ובכך קידם את האינטרסים המשפטיים של משפחתו, תוך שהוא מודע, כאמור לעיל, למלוא המשמעות הפוגענית, המטרידה והבלתי חוקית של מעשיו כלפי התובע.

40. הוכחה ניצחת נוספת, כי הנתבע היה מודע לכך, שבמעשיו החמורים והזדוניים הוא מפר צו איסור פרסום, ניתן למצוא בציוץ הבא של הנתבע מליל ה-4.11.2019, רק שעה קלה לאחר שבית משפט השלום בתל אביב נתן את הצו. הפעם מדובר בציוץ-מחדש של הנתבע, שבו הוא צייץ מחדש ציוץ

מקורי של כתב חדשות 12, עמית סגל, אשר יותר מאשר רמז אודות צו איסור הפרסום הטרי, שמנע מעמית סגל לפרסם את אותם פרטים פוגעניים, שפרסם לאחר מכן הנתבע.

41. בציוץ המקורי, שאותו צייץ מחדש הנתבע, כתב סגל בין היתר: "ננקט צעד חקירתי חסר תקדים בניסיון לשנות את עדות חפץ... ואז רשויות החוק רצות לסכל את הפרסום...". עניינו רואות, לא זו בלבד שהנתבע ידע כי ניתן צו איסור פרסום, הוא אפילו טרח לציין זאת.

המשמעויות המשפטיות של הפרסומים הזדוניים

42. מטרתם הברורה של הפרסומים הזדוניים דלעיל, היתה לבזות את התובע ולהשפילו, תוך פגיעה קשה וחמורה בפרטיותו, ואגב ביצוע שורה ארוכה של עוולות נזיקיות, לרבות הפרת חובות חקוקות, ובין היתר שיבוש הליכי משפט, הדחת עד, הטרדת עד, וכמובן הפרה בוטה וישירה של צו איסור פרסום, והכל כמבואר להלן.

פגיעה בפרטיות

43. הנתבע פגע בפרטיותו של התובע, ממניעים שעל טיבם נעמוד בהמשך הדברים, בכך שעשה שימוש במידע שקיבל באופן בלתי חוקי, ואזי העתיק - והפיץ - תוכן של מסמך שלא נועד לפרסום, ולא ידוע לתובע על רשות שקיבל הנתבע מאת הנמען (היועמ"ש וצוותו) או כותב המסמך (רוה"מ ועורכי הדין מטעמו), והכל בניגוד להוראות ס' 5(2) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

44. הנתבע הפר חובת סודיות שנקבעה בצו איסור פרסום, שהינו, אליבא דכולי עלמא, בבחינת "דין", וזאת בניגוד להוראות ס' 7(2) לחוק הגנת הפרטיות. בנוסף, יטען התובע כי הנתבע הפר גם את הוראות ס' 9(2) לחוק הגנת הפרטיות ו/או את הוראות ס' 10(2) לחוק הגנת הפרטיות.

45. בכך פגע הנתבע באופן חמור, קשה, בזוי, פסול ומכוון בפרטיותו של התובע, והכל מתוך כוונתו הברורה לפגוע בו, כהגדרתם של מושגים אלה בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. ומבלי שהיתה לנתבע שום זכות לפגוע בפרטיותו של התובע, והכל מבלי שהיה לנתבע ענין כשר, אלא רצון להזיק גרידא, ולגרום לפגיעה הקשה והחמורה שאמנם גרם בפועל.

46. הנתבע התכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו, כי הבין - ולמצער, חייב היה להבין - כי לאור התנהלותו הקלוקלת, המזיקה והפוגענית כלפי התובע, נגרמו ו/או ייגרמו לתובע נזקים מרובים.

47. חרף האספקטים הפליליים של חוק הגנת הפרטיות, מטרתו של התובע בתביעה זו הינה לצמצם את נזקיו העתידיים ולהיטיב את כל נזקיו לרבות אלה שנגרמו עד כה, מתוך תקוותו להחזיר את חייו למסלולם, בלא שפרטיותו מופרת באופן שיטתי וזדוני.

48. בנוסף, וחרף כל התנהגותו הכעורה, הזדונית והמכוונת של הנתבע כאמור לעיל, אין בדעתם של התובע והח"מ להוציא את זמנו היקר של בית המשפט בהוכחת נזקים כאלה ואחרים, הן הנוכחיים והן העתידיים, ומתוך כוונה לייעל ולקצר את ההליכים, יצמצם הח"מ את תביעתו של התובע בראש נזק זה, לסכום הקבוע בס' 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, לעניין פגיעה בפרטיות בכוונה לפגוע, וכשיעורו דהיום.

49. מובן כי אין בווייתור הדיוני דלעיל כדי למנוע מן התובע לטעון כי נזקים בפועל אכן נגרמו ו/או ייגרמו לו, אך בהתאם לצו השעה לחסוך בזמן שיפוטי יקר, ולאור הגדרת החוק הקובעת כי די

שהפגיעה בפרטיות "עלולה" להטרידו, כדי להוות עוולה, מתייטר בשלב זה הטיעון בדבר נזקים ספציפיים שנגרמו בפועל, והח"מ ישמרו על זכותו לטעון לנזקי התובע **אם וכאשר** יזדקק בית המשפט לשמוע הוכחות בעניין זה.

50. למען הסר ספק יוטעם, כי לא בכדי הוחרג הפיצוי בגין פגיעה בפרטיות, מעקרונות היסוד הנזיקיים של חובת הוכחת הנזק - לאור העובדה שאת נזקה של פגיעה שכזו קשה למדוד, קשה לכמת וקשה להוכיח, ובעיקר עסקינן בנזקים מתמשכים, העלולים להכות בנפגע במפתיע, בנסיבות שונות ובלתי צפויות, ואף במרחק של שנים רבות קדימה.

כוונת הזדון

51. אין, ולא יכולה להיות מחלוקת, כי הפרסומים הזדוניים של הנתבע, בוצעו מתוך כוונתו לפגוע בפרטיותו של התובע, ולפגוע במשפחתו של התובע, לבזותו, להשפילו ולשימו כאסקופה נדרסת, ולקעקע את אמינות עדותו של התובע בפני רשויות האכיפה - כמו גם להפעיל עליו מנופי לחצים.

52. במסגרת מאמציו של הנתבע לכרסם באמינות עדותו של התובע, פעל הנתבע בכוונת זדון, ותוך מינוף ציני של מעמדו המעין-ציבורי ושל התפוצה הרחבה וההשפעה העצומה שממנה נהנים פרסומיו של הנתבע ברשתות החברתיות בשל מעמד זה. הנתבע פעל במטרה לפגוע בתובע ובמשפחתו; לרמוס את פרטיות התובע וצנעת הפרט שלו; להשפיל ולבזות את התובע בעיני הבריות; לעשותו מטרה לשנאה, לבוז ולהסתה; וללחוץ על התובע, להטרידו ולהדיחו מעדות האמת שמסר לרשויות האכיפה.

53. אין לנתבע כל טענת הגנה שתעמוד ללמד עליו זכות בעניין עצם מעשי הפרסום הזדוניים, אלא שבעליל היתה כל פעולתו זדונית, מכוונת, ממוקדת לפגיעה בתובע ולהעצמתה של הפגיעה, ונטולת כל שמץ של תום לב. לעניין זה נקבע:

"...בית המשפט מפעיל, לענין זה, את השכל

הישר ואת ההיגיון הבריא, ודי בכך..."

ת.א. 199509/02 מנשה דרור צדיק נ' הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ

54. חזקה כי הנתבע התכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו, והבין היטב - או למצער, חייב היה להבין - כי לאור התנהלותו הבלתי חוקית, הקלוקלת, הטורדנית והפוגענית כלפי התובע, המבוטאת בין היתר בביצוע הפרסומים האסורים, הזדוניים והפוגעניים, נגרמו ו/או ייגרמו לתובע נזקים רבים וקשים, העלולים לרדוף את התובע ולגרום לו נזקים כבדים, הן בטווח המיידי והן עוד שנים רבות קדימה.

55. הנתבע ידע היטב כי הוא פוגע בפרטיות, מפר צו שיפוטי, ומפר חובות חקוקות על מנת לקדם אינטרסים משפטיים ופרסונאליים של הנתבע והוריו, והכל בזדון.
56. הואיל ואין בידי בית המשפט לחייב את הנתבע להתנצל, וספק רב אם יהא בכך כדי להועיל, הרי שמתן פסק דין בתיק זה, הקובע בקול צלול וברור כי הנתבע פגע בזדון בפרטיותו של התובע, והפר צו שיפוטי, בוודאי תועיל לצמצום נזקים עתידיים, ואפקט זה הינו חלק ממטרותיו הברורות של התובע בהגשת תביעה זו.
57. מטרתו של התובע הינה כאמור לצמצם את נזקיו העתידיים ולהיטיב את כל נזקיו לרבות אלה שנגרמו עד כה. התובע זכאי להחזיר את חייו למסלולם, בלא לשמש ככלי לניגוח בידי גורמים אינטרסנטיים, הפוגעים בו, במשפחתו ובפרטיותו באופן שיטתי וזדוני.
58. שיעורם האמיתי של נזקי התובע טרם נודע. השפעתם של פרסומים זדוניים כאלה, מי ישורנו, ובפרט כשהם מטבעם ויראליים ואין התובע יכול אפילו לאמוד לאיזה היקף עצום ממדים הגיעה תפוצתם, או להעריך את היקף השפעתם העתידית של הפרסומים הזדוניים והפוגעניים.
59. חרף כל התנהגותו הכעורה, הזדונית והמכוונת של הנתבע כאמור לעיל, אין בדעתם של התובע והח"מ להוציא את זמנו היקר של בית המשפט בהוכחת נזקים כאלה ואחרים, הן הנוכחיים והן העתידיים, ומתוך כוונה לייעל ולקצר את ההליכים, יצמצמו הח"מ את תביעתו של התובע בראש נזק זה, לסכום הפיצוי הסטטוטורי, כשיעורו דהיום.
60. מובן כי אין בויתור הדיוני דלעיל כדי למנוע מן התובע לטעון כי נזקים בפועל אכן נגרמו ו/או ייגרמו לו, אך בהתאם לצו השעה לחסוך בזמן שיפוטי יקר מפז, ולאור הגדרת החוק הקובעת כי די שפרסום "עלול" לגרום לנזק, כדי להוות פגיעה בפרטיות, מתייטר בשלב זה הטיעון בדבר נזקים ספציפיים שנגרמו בפועל, והח"מ ישמור על זכותו לטעון לנזקי התובע **אם וכאשר** יזדקק בית המשפט לשמוע הוכחות בעניין זה.
61. למען הסר ספק יוטעם, כי לא בכדי הוחרג הפיצוי בגין פגיעה בפרטיות, מעקרונות היסוד הנזיקיים של חובת הוכחת הנזק - לאור העובדה שאת נזקיה של הפגיעה בפרטיות קשה להוכיח, קשה למדוד וקשה לכמת, ובעיקר עסקינן בנזקים מתמשכים, העלולים להכות בנפגע במפתיע, בנסיבות שונות ובלתי צפויות, ואף במרחק של שנים קדימה.

הפרת חובה חקוקה

62. סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] קובע:

"מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירוש הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק..."

63. הוראות סעיף 70(ד) ו-70(ה) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, קובעים כי בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך, וכי העובר על הוראה זו דינו מאסר.

64. בענייננו, הורה בית המשפט על מתן צו איסור פרסום, ובעצם הפרסומים שביצע התובע לאחר שניתן הצו, הפר הנתבע חובה חקוקה.

65. זאת ועוד: מטרתו הברורה של הנתבע בפעולתו הזדונית, הינה בניסיון להדיח את התובע ממסירת עדותו בהליך שיפוטי, או לגרום לו להעיד עדות שקר, ולחזור בו מהודעה שמסר לשלטונות אכיפת החוק, הנוגעת לאביו של הנתבע ואף נוגעת לנתבע עצמו. פעולה זו של הנתבע מנוגדת להוראות ס' 246(א) לחוק העונשין, שכותרתו "הדחה בעדות", כמו גם אמצעי פסול בהתאם להוראות ס"ק ב, שם:

"...המניע אדם, או מנסה להניעו, **שבהליך שיפוטי לא יעיד**, או יעיד עדות

שקר, או **יחזור בו מעדות או מהודעה שמסר**, דינו - מאסר שבע שנים."

המניע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (א), בדרך של מרמה, הטעיה, **כוח, איומים, הפחדה**, מתן טובת הנאה או **כל אמצעי פסול אחר**, דינו - מאסר תשע שנים."

66. עוד ברור, כי מטרתו של הנתבע בפעולתו הזדונית, נועדה להטריד את התובע - ואכן גם הטרידה אותו בפועל - וזאת בקשר ישיר, הדוק וחד משמעי להודעה שמסר התובע לרשויות האכיפה, בנוגע לאביו של הנתבע ובנוגע לנתבע עצמו, ולעדות שהתובע עשוי למסור במסגרת ההליך המשפטי החוקי לבירור האמת, והכל בניגוד להוראות ס' 249 לחוק העונשין, "הטרדת עד":

"**המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור,**

בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד

למסור, בהליך שיפוטי, דינו - מאסר שלוש שנים."

67. כוונתו הזדונית של הנתבע בביצוע הפרסומים הפוגעניים, וכן האופן בו בוצעו, נועדו לשבש ואולי אף להכשיל את בירור האמת בהליך המשפטי החוקי המתנהל כנגד אביו של הנתבע, או להביאו לכדי עיוות דין, בניגוד להוראות ס' 244 לחוק, "שיבוש מהלכי משפט":

"...העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים..."

68. עוד ניסה הנתבע ביודעיו, ובלא שום צידוק, לגרום לעוולה החמורה של גרם הפרת החוזה שבין התובע לבין מדינת ישראל, הגלום בהסכם עד המדינה, אשר בו התחייב התובע כי ככל שיידרש להעיד במסגרת הליך שיפוטי עתידי בנוגע לאביו של הנתבע, ימסור את האמת כפי שמסר לגורמי החקירה.

69. מכאן עולה, כי רכיביה העובדתיים והנפשיים של עבירת גרם הפרת חוזה הושלמו, וזאת אף שלא נגרמה בפועל הפרת חוזה כזו מצד התובע (וגם לא תיגרם!). גם אם העבירה הינה לכאורה תוצאתית, הרי שבפנינו הרבה יותר מאשר ניסיון לבצעה, כאמור בס' 25 לחוק העונשין.

70. החובות החקוקות אותן הפר הנתבע, הינן בדיוק כאלה שנועדו להגן על אנשים כדוגמת התובע, מפני התנהלות כדוגמת זו של הנתבע, המבוארת בתביעה זו.

פגיעה המנוגדת לחוק יסוד

71. עוד ראוי לעניין זה להזכיר מה שאינו נופל בחשיבותו מהוראות חוק העונשין: הנתבע אשר מתגורר במעון הרשמי של ראש הממשלה, ומקבל חינם אין כסף שירותים מלאים מהקופה הציבורית לכל צרכיו, לרבות עובדי מדינה אשר משרתים אותו על אף היותו בגיר בן 28 שאינו נבחר ציבור, הפר באופן עמוק ובוטה, את הוראות ס' 2_ (וכן 7א)) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, שכותרתו "שמירה על החיים הגוף, והכבוד":

"אין פוגעים בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם."

"כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו."

72. כל זאת ביצע הנתבע בזדון, ובכוונת מכוון, תוך שהוא מודע לחשיבות העליונה של שמירת חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, כפי שעולה מן הציוץ הבא, שצייץ הנתבע ביום 8.12.19 - כאשר הדברים נגעו ליועצי התקשורת של אביו, הקרובים באופן אישי ואינטרנסטי אל הנתבע, ואל רה"מ עצמו:

7 21:46

ציץ

Yair Netanyahu

@YairNetanyahu

ובנושא אחר. הפרקליטות פועלת למנוע מיונתן אוריך ועופר גולן לעתור לבגץ, נגד רמיסת כבודם ופרטיותם, לאחר שהמשטרה פרצה להם לטלפונים באופן פלילי, ובניגוד לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. לכווווווווווווווווו יש זכות עמידה, חוץ ממי שאשכרה אמור לעתור לבגצ.

 חדשות 13 @newsisrael13 · 7 שעות

קבוצה של 67 אנשי הייטק, בהם גם אנשי אקדמיה וביטחון, עתרה לבג"ץ בדרישה למתן צו הצהרתי האוסר את הרכבת הממשלה על ידי חבר כנסת שהוחלט להגיש נגדו כתב אישום בעבירות שיש עמן קלון @aviadglickman

19:49 · 8.12.2019 · Twitter for iPhone

184 סימונים כאהוב 18 ציצים מחדש

 @SkymudSagor · 1 שעה

ציץ את התשובה שלך

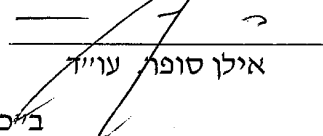

סיכום העוולות וכימותן

73. בית המשפט יתבקש להשית על הנתבע את הסכומים המנומקים כדהלן:
- א. את הסכום המקסימלי הקבוע בחוק כפיצוי בלא הוכחת הנזק, בגין הפגיעה בפרטיות בכוונה לפגוע, הידועה כיום לתובע, ובמכפלת הפגיעות שיוכחו בפניו.
- ב. עוד יתבקש בית המשפט, לפסוק כנגד הנתבע סכומי פיצוי כפי שיוכחו בפניו ו/או כפי שייקבע, בגין העוולות הנוספות שעוול הנתבע כלפי התובע, לרבות בגין כאב וסבל, ופיצוי עונשי.
74. לעניין סכומי הפיצוי, יטען התובע כי בית המשפט רשאי לאמוד את נזקיו הישירים והעקיפים של התובע, כתוצאה מאותן עוולות נוספות שביצע הנתבע, מעבר לפגיעה הקשה בפרטיות.
75. לחלופין, מן ראוי כי בית המשפט יתחשב בביצוען של אותן עוולות נוספות, בבואו להפעיל את שיקול דעתו ולפסוק את הפיצויים הסטאטוטוריים הקבועים בבסי' 29א. לחוק הגנת הפרטיות, בתקרת סכומי הפיצוי הקבועים בחוק זה.
76. ייטען, כי בנוסף יש להשית על הנתבע פיצויים עונשיים, אשר מטרתם אינה פיצוי הניזוק בגין הנזקים שנגרמו ושעוד ייגרמו לו, אלא הענשת המזיק על התנהגותו המזיקה, הפוגענית והזדונית, שנעשתה קבל עם ועדה, בראש חוצות, כדי לבטא סלידה מהאופן בו פעל הנתבע כנגד התובע.
77. בל נשכח, כי לפעולות הנתבע היו, ישנן ויהיו השלכות, אשר גרמו, גורמות ועוד יגרמו לתובע ולמשפחתו כאב וסבל, שהרי הפרסום הזדוני התגלגל ונחשף למספר לא ידוע של עיניים, והיכולת לתקן את הנזק או לעצור את התפשטותו, כמעט אינה קיימת, ובכך מצדיקים פיצוי עבור ראש-הנזק של "כאב וסבל", אשר בפסיקה נקבע כי ניתן בגין תחושות של חוסר-נוחות ובגין כל פגיעה נפשית, כגון צער, עצב או עגמת-נפש, אשר נגרמה לו עקב הפגיעה שחוזה הניזוק מידי המזיק.
78. עם זאת, משיקולי אגרה, מתוך רצונו לייעל את ההליכים ולקצרם, על מנת לחסוך בזמנו היקר של בית המשפט, יעמיד התובע את תביעתו על הסך של 500,000 ₪, מבלי שיהיה בכך כדי לתת ביטוי אמיתי וריאלי - אף לא בדוחק - לנזקיו האמיתיים של התובע, תוצאת הפרסום הזדוני של הנתבע.
79. בנוסף לכך, יתבקש כבוד בית המשפט להטיל על הנתבע את מלוא הוצאות ההליך, לרבות האגרה ששולמה ושכר טרחת עורכי דינו בערכים ריאליים, כשעליו מע"מ כדין.
80. לבית משפט נכבד זה הסמכות המקומית והעניינית להידרש לתביעה זו, ולקבלה במלואה.

רון אביב, עו"ד

ב"כ התובע

אילן סופר, עו"ד

לוטה : כנ"ל